

lertid Sverig gjøre, naar der ikke forelaa nogen Konvention? Det er netop Spørgsmaalet. I saa Henseende er der overveiende Sandsynlighed for, at Sverig vilde gjøre akkurat det Samme, som der staar i Konventionen, thi det er det, som er naturligt for Sverig at gjøre. Det er netop ogsaa det Samme, som Mindretallet foreslaar at gjøre her, nemlig gaa over til Guldmynntfoden uden i Øvrigt at gjøre Forandring i hele Myntsystemet. Forholdet har udviklet sig saaledes, at det Offer, Sverig skulde bringe, ikke længer eksisterer. Verdien af de nye Guldpenge vil saa nær falde sammen med 10 og 20 svenske Dalere, at der ikke behøves at udstedes nogen Bestemmelse om, i hvilket Forhold Obligationer skulle omstrives. I den Henseende har det ærede Medlem for Præsts Mints 6te Valgkreds (Bosjen) Ret, men han har paa den anden Side Ret, naar han antager, at Forholdet ikke endnu er lige saa gunstigt for Danmark, som det er for Sverig; det er det omtrent. Naar jeg derpaa vender mig til, hvad der foreslaas i Norge, er det netop ogsaa det Samme, som her foreslaas, nemlig at lægge det norske Myntsystem til Grund og kun at indføre Guldmynntfoden. Det Samme foreslaar Mindretallet her i Folkethinget. Lad os tage et andet Land, Holland. Der forelægger Regjeringen et Forslag om, uden at gjøre den mindste Forandring i Myntsystemet at antage Guldmynntfoden i Stedet for Sølvmyntfoden. Det er fra flere Sider bebrejdet os, at vi ville vedtage et Myntsystem for os alene, men, mine Herre, det er en stor Misforstaaelse. Vi foreslaa ikke i den Henseende noget Nyt, men vi foreslaa fuldstændig at beholde det System, vi have. Hvis der var Tale om at gjøre nogen Forandring, burde vi være varssomme, men vi foreslaa ikke nogen Forandring. Dermed bortfalder den Hovedbetragtning, som fremkom fra det ærede Medlem for Beile Mints 2den Valgkreds (Berg), og som tildeels ogsaa kom til Orde fra det ærede Medlem for Præsts Mints 6te Valgkreds (Bosjen), nemlig at vi slet ikke skulde foretage Noget. Sa, dersom vi vilde gjøre den mindste Forandring i Myntsystemet, burde vi ganske vist ikke under de nuværende Forhold foretage Noget, men naar vi ikke gjøre Forandring i vort Myntsystem, naar vi kun afpasse Guldmynntfoden efter dette, er der ikke nogen Betænkelighed derved. Det er dette, som taler for Mindretallets Forslag, men som er blevet overjet af de fleste ærede Dalere. Fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Zenger), som havde Ordet umiddelbart efter mit første Foredrag, fremkom der en Række Bemærkninger, hvorpaa jeg gjerne vilde gaa nærmere ind, men paa Grund af Tiden skal jeg fatte mig kort. Det ærede Medlem sagde, at det var bedre at faae et Myntsystem for 6 Millioner Menneſker end for 2 Millioner. Jeg svarer dertil, at det er bedre at faae Myntsystem for 8 Millioner

Menneſker end for 6, men vi faae det ikke for de 8 Millioner, naar vi følge den Bei, Flertallet i Udvalget har foreslaaet. Det ærede Medlem sagde fremdeles, at Mindretallet vilde have samme Mynt, men vilde ikke have Konventioner. Sa, det er netop, fordi vi ønske, at der hurtigst muligt kan blive afsluttet en Konvention for alle tre Riger, og vi ere overbeviste om, at det kun kan ske derved, at vi ikke nu have foretaget nogen Forandring i vort Myntsystem. Det ærede Medlem har Ret i, at det vilde have været heldigere, om det 2det Stykke af § 3 havde været foreslaaet anderledes affattet, men jeg vil dog bemærke, at der ikke er nogen Meningsfeil deri. Det vil ikke være strengt forpudent at foretage nogen Rettelse, men hvis Loven havde flere Behandlinger tilbage, vilde jeg ganske vist ogsaa have taget Hensyn dertil. En Behandling vilde vi jo dog have tilbage, nemlig i Landsthinget, hvor denne Rettelse, som er af formel Natur, kunde foretages, Mindretallet taler ikke om to Gange at gaa til Titalsdelingen, saaledes som det ærede Medlem mente, vi gjorde; men vi advare imod at skulle blive nødt til to Gange at foretage Forandring i vor Skillemynt. Det er dog noget helt Andet. Ere vi først engang komne over til Titalsdelingen, kunne vi ikke gjøre det oftere, men forandre vi Regningsenheden, maa vi tatter have en ny Skillemynt, og det er det, som det er betænkeligt at gjøre to Gange for samme Slægt. Seg, maa der næst hervede en Bemærkning baade til det ærede Medlem og til adskillige andre Medlemmer; den angaar den store Beføstning, som en Dimmyntning vilde medføre. Beføstningen ved den første Dimmyntning er virkelig temmelig forsvindende, naar vi først have vor Mynt indrettet, og dette følger naturlig af, at Overgangen til Guldmynt medfører, at vi medfætte Verdien af vor Sølvmynt, hvorved vi indvinde Penge til at betale Dimmyntningen med. Omkostningerne ved den anden Dimmyntning, hvorom der vilde blive Tale, naar der afsluttes en Konvention mellem Danmark og de andre Riger, efterat vi havde begyndt vor Guldmynntning, maatte vi ganske vist bære, men det er min Overbevisning, at de vilde være aldeles forsvindende, sammenlignet med, hvad vi vilde vinde ved, at vi i rette Tid vare gaaede over til Guldmynntfoden. Jeg har endnu kun en Bemærkning at gjøre til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, og det er den, at jeg ikke tror det er heldigt, at det ærede Medlem, saa lidt som noget andet Medlem her i Salen stiller sig paa Historiens Standpunkt og udtaler sig om, hvorvidt Noget vil være taabeligt eller ikke, naar de politiske Konstellationer have forandret sig og muligen have bragt Folk til at se Sagen i et andet Lys. Det er ikke rigtigt at stille sig paa et saadant Standpunkt, og det er heller ikke heldigt at betegne Modstandernes Ansættelse med saadanne Udtryk.